

μπουγιουρντί

μπουγιουρντί, το, ουσ. [*<τουρκ. buyardı γ' εν. πρόσ. του ρ. buyur (= διατάζω)*]. **1.** έγγραφο στο οποίο αναγράφεται κάποια ποινή ή έγγραφο με άλλο δυσάρεστο περιεχόμενο: «λένε πως έφαγε τρία χρονάκια, αλλά δεν ήρθε ακόμα το μπουγιουρντί να το πιστοποιήσουμε || του 'ρθε το μπουγιουρντί της απόλυσής του απ' τη δουλειά». **2.** δημόσιο έγγραφο με δυσάρεστο περιεχόμενο: «του 'ρθε το μπουγιουρντί της εφορίας και τραβάει τα μαλλιά του». **3.** έγγραφη διαταγή, έγγραφη άδεια, πιστοποιητικό. (Λαϊκό τραγούδι: *επήρα τη γυναίκα μου, παίρνω το μπουγιουρντί μου, τα σέα μου τα μέα μου, και βουρ! για το τσαρδί μου*). **4.** επίπληξη, κατσάδα: «να δω πώς θα γλιτώσω το μπουγιουρντί απ' το γέρο μου, που γύρισα χτες βράδυ μεθυσμένος στο σπίτι». **5.** λογαριασμός ή πρόστιμο που πρέπει να πληρώσουμε: «μπορεί να φάγαμε καλά, αλλά μας ήρθε ένα μπουγιουρντί στο τέλος, που μας χάλασε τη χώνεψη».

- *τρώω μπουγιουρντί, α.* με επιπλήττει, με κατσαδιάζει κάποιος: «κάθε φορά που γυρίζω αργά το βράδυ στο σπίτι, τρώω μπουγιουρντί απ' τον πατέρα μου». *β.* με δέρνει κάποιος, τρώω ξύλο: «θα φας τέτοιο μπουγιουρντί αν σε πιάσω στα χέρια μου, που θα κάνεις μέρες να σηκωθείς απ' το κρεβάτι σου!». (Λαϊκό τραγούδι: *έχω ντερβίση, μάγκα κι αλανιάρη, έχω λεβέντη και φόρτσα μπελαλή, που το ζουνάρι του για καβγά κρεμάει κι από τα κείνونه θα φας το μπουγιουρντί*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας